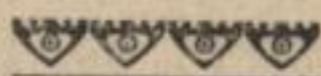

raz bojachu, hdyž so zasy někeho prašachu, zo móhli swojeho synka tak khětře zasy zhubić, — mějachu jeho hižo jara rady. Ale nchtó ničo prajić njewědžeše. Hdyž běchu sebi to tamne nakupili, wosebje Radžinec mać wšela-keje drasty za swojeho synka, jědžechu zasy dom, přeswědčeni, zo małego Wjacslawa zdžerža.

III.

Młode lěta.

Bóh ma swoje puće, kotrež su často wjele hinaše dyžli čłowjeske. Daloko w čěskim kraju je złośtnik wbohimaj staršimaj džěčo rubił a w cuzej Łužicy, hdžež sebi wón přez lěsy puće pyta, zo bychu ludžo jeho złeho skutka nje-pytli, tu zniči Bóh jeho zle wotpohlady z tym, zo jemu džěčo wzac da. Bóh dari potom džěsću domiznu, hdžež so hač na najlěpje za nje staraja. Tak Bóh wšitko, haj same čłowjeske zle skutki k lěpšemu wjedže.

Mały Wjacslaw měješe pola Radžinec wšitko, štož móžeše sebi jeno přeć. Radžinec mać wothlada jeho nanajlubosćiwšo a najstarosćiwšo, a žadyn woprawdžity nan njeby so za swoje džěčo lěpje starać mohł, dyžli